

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Sacramentis, Mille Sexcenti Errores, Vaniloqvia, Et
Cavillationes**

Miletus, Vitus

Mogvntiae, 1593

VD16 M 5205

De Ministro Eucharistiae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30094

De Ministro Eucharistiæ.

791. **Q**uemlibet hominem, quamuis nulla legitima
& à Maioribus totaque Ecclesia tradita ordinatione
vocatam, Sacramentum hoc & administrare posse &

*Epist. ad Tral.
ben.*

conficere: Atqui hoc in Ecclesia Dei inauditum est, vnde B.
Ignat. *Infideli deterior est, qui audeat aliquid facere circa altaris mysteri-
um, nisi fuerit Episcopus aut Presbyter.*

2. Cor. 6.

792. Adeo non requiri certum ad consecrationem & dis-
pensationem huius Sacramenti Ministrum, vt etiam Diabolus, si
formam seruet & institutionem, ipsum & consecrare possit &
dispensare. *Luth. de Miss. priuat. & vnt. Sacerd. ann. 34. Bla-
phemia nimium doctrina: Quæ enim Conuentio (inquit Apostolus)
Christi ad Belial? An diabolis, & non hominibus dispensationem
suorum mysteriorum commisit Deus? Luc. 12. 1. Cor. 4. Vt in-
terim turpem antilogiam viri taceam, qui in Catechis. de Sacra-
altar. nec Angelum quidem in cælo id posse, scribit.*

793. Etiam Epicurum, totam ministerij & mysterij actio-
nem subsannantem, ministrum esse posse huius Sacramenti. Sic
enim habet Calvin. in Antid. Concil. Trident. Sess. 7. Can. 11.
*Quod de Intentione Consecrandi garrunt, à sophisticis nulla probabili ratio-
ne fuit proditum. Ego verò sacrosanctæ institutioni tantum defero, vt si
Epicurus quispiam, intus totam actionem subsannans, mihi Cœnam ex
Christi mandato, & secundum regulam ab eo datam, rituq; legitimo admi-
nistret, non dubitem, panem & calicem ipsius manu porrecta, vera mihi
esse corporis & sanguinis Christi pignora. Epicurea doctrina: Qualia
autem Epicureorum sunt ministeria, talia quoq; eorum sunt my-
steria & pignora.*

794. Mimos etiam & ioculares, Sacramenti huius esse pos-
se ministros. Calvin. Miror ergo, cur tanto vbiuis terrarum im-
pendo, alios sibi conquirant ministros, cum paruo haberi pos-
sint, & mimi & histriones? An hoc non est ludere cum SS. myste-
riis Christi?

795. Nul-

795. Nullam prorsus vel blasphemiam, vel absurditatem eorum continere sententiam, qui vel Diabolum, vel eius ministros, mysteriorum Dei faciunt dispensatores, cum ea nec à bonitate, nec à malitia proueniant vel pendeant Ministri, sed à solo Deo. At miror, si Christiani hominis aures, doctrinam eiusce- modi sustinere queant, longè verò diuersa est hominum, siue bonorum, siue malorum, ac spirituum ratio; quamuis enim mysteria bonum non necessariò exigant ministrum, hominem tamen, nullum exigunt spiritum.

796. Non minùs Diaconis, potestatem esse consecrandi dispensandiq; Sacramenti huius, quàm presbyteris. Hanc quoque Diaconorum potestatem Ecclesia Christi ignorat. Hinc B. *Epist. 1. 32.* Hieron. hac potissimum ratione superbiam Diaconorum deprimit, & Sacerdotibus inferiores esse ostendit, quòd potestatem consecrandi, sicut Presbyteri, non habeant. Aduersariis verò quod libet, licet.

797. Nec Laicis quidem, abnuendam esse potestatem Sacramenti huius consecrandi. Verum, si omnia omnibus licent, etiam hoc licebit: Atqui non ad Laicos, sed ad solos dixisse Christum Apostolos constat, *Hoc facite in mei commemorationem.* Et id si Laici possunt, frustra tot superfluis quæruntur & aluntur Ministri sumptibus.

798. Requiritur quidem ad Sacramenti huius dispensationem ministrum legitimè vocatum, non tamen propter ipsum Sacramentum, sed propter externam Ecclesie disciplinam & ordinem, magnam enim futuram confusionem, si quisq; non vocatus sese ingerere vellet, &c. Atqui talis apud Pontificios nec vnquam fuit, nec vnquam metuenda est confusio. Ridiculum est autem, quòd ad tollendam, euitandamq; Ecclesie confusionem, ordinationem, vocationemq; requirant legitimam, cum ad inducendam laicorum & non ordinatorum ministrorum confusissimam confusionem, legitimam omnium Maiorum suorum, atq; adeò Ecclesie totius, ordinationem & vocationem è medio sustulerint, confusionemque ex ordinatione, & ordinationem fecerint ex

Millesexcenti Errores,

confusione. Neq; enim aliud sunt vocati eorum ministri, quàm inordinati Laici.

799. Neminem sibi ipsi posse ministrare Eucharistiam, nec Sacerdotem quidem. Hunc errorem damnat Concilium Trid. nec probatur à Kemnitio. A Luthero verò & probatur Tom. 4. in Articul. ad Concil. Mont. Improbatur verò. Tom. 6. in Resp. ad Reg. Angl.

De Miraculis huius Sacramenti.

800. **P**ontificios multa fingere, nulla vera proferre posse circa Sacramentum hoc, extra vsum facta miracula. Mirabile dictu, infinita propemodum non in vulgaribus modò, sed probatissimis quibusq; legantur historiis & auctoribus, quorum ipse quædam ex Cypriano refert Kemnitius, pag. 153. & tamen nulla vera proferri posse, palam affirmare non erubescunt? Vid. Amphiloeh. in Vit. Basil. Mag. Crantz. in Metropoli. libr. 9. cap. 25. & alios. Extantq; vbiuis locorum, templa & monimenta, occasione similibus miraculorù erecta, plurima & celebratissima.

801. Rursum: nulla inquit facta sunt miracula per Eucharistiam. Cum ipsum festum corporis Christi ex miraculo omnibus notissimo sumpserit initium. Platin. in vit. Urbani IV.

802. Deniq; nulla inquit, circa hoc Sacramentum facta sunt miracula. Cum vel hanc maximè ob causam, plerisque ex prouinciis puls, proscriptiq; & deleti fuerint Iudæi, quod sceleratorum prodiderint Sacramenti miracula. Naucl. li. 2. gener. 41. 43. Genebrard. & alij. de quib. in prop. libel.

803. Quicquid etiam dicant Pontificij, ea quæ circa hoc Sacramentum leguntur & commemorantur miracula, vera esse non posse, quando quidem ipsum Sacramentum extra vsum, verum nō sit, nec esse possit Sacramentum. Cum planè oppositum
verum